

บริหารเงินเป็น เห็นกำไร

“เงิน” คือ เครื่องมือที่ช่วยให้วิสัยทัศน์เป็นจริง แต่ “เงิน” ก็เป็นอุปสรรคที่กีดขวางไม่ให้วิสัยทัศน์เป็นจริงได้เช่นกัน

“คุณ” เป็นเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารที่กำลัง
ตกอยู่ในวัฏวนคำถามเหล่านี้หรือไม่ ?

“อยากจะเก่งเรื่องตัวเลขให้มากกว่านี้...ต้องทำยังไง”

“ถ้าอ่านงบการเงินได้บ้างก็คงจะดี”

“ยอดขายก็เพิ่มสูงขึ้น แต่ทำไมเงินฝากในธนาคารจึงเหลือแค่นี้ละ”

“พอขอกู้เงินจากธนาคาร ธนาคารกลับเสนอให้กู้เพิ่มอีก 10 ล้านบาท จะกู้เพิ่มดีไหมเนี่ย”

“ช่วงผลประกอบการแย่อย่างนี้ จะรับพนักงานใหม่ดีไหม แล้วถ้าจะรับ จะรับพนักงานประจำหรือสัญญาจ้างดี”

บทบาทที่แท้จริงของเจ้าของกิจการหรือผู้บริหาร คือ อะไร

“อ่านงบการเงินเป็นหรือบริหารเงินเป็น”

หนังสือ **“บริหารเงินเป็น เห็นกำไร”** โดย Tatsuya Wani เล่มนี้ จะช่วยให้คุณเข้าใจ **“โครงสร้างของเงิน”** ในบริษัทของตนเอง และมองเห็น **“กลไกในการทำกำไร”** ได้ในทันทีว่า สิ่งใดที่ควรเพิ่ม และ สิ่งใดที่ควรลด ซึ่งปัญหาหลักที่ทำให้กิจการส่วนใหญ่ต้องปิดตัวลง ก็คือ **“ทำเท่าไร...ก็ไม่มีกำไรเสียที !”**

ประโยชน์อย่างน้อย 3 ข้อที่เจ้าของกิจการหรือผู้บริหารจะได้จากการอ่านหนังสือเล่มนี้ คือ

1. เข้าใจสถานการณ์บริษัทของตนเอง และสามารถกำจัดสาเหตุที่จะนำไปสู่ภาวะล้มละลายได้แต่เนิ่นๆ เช่น หนี้สินก้อนใหญ่ที่เป็นตัวกีดกันผลกำไรของบริษัท ค่าใช้จ่ายทางด้านบุคลากรที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ เป็นต้น

2. สามารถแจ้งพนักงานให้เข้าใจความเคลื่อนไหวของเงินในบริษัท และเกิดความตระหนักถึงปัญหาทั่วทั้งองค์กร

3. สามารถวางแผนทางการเงินได้ล่วงหน้า มองเห็นช่องทางในการทำกำไร และบริหารเงินเพื่อให้วิสัยทัศน์บรรลุผลได้เร็วขึ้น

ความกลัวเรื่องเงินๆ ทองๆ นั้นก็เหมือนกับความกลัว **“สิ่งที่มองไม่เห็นตัวตน”** ในความมืดนั่นเอง แต่ถ้าได้เห็นสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจน พร้อมทั้งเข้าใจว่าสิ่งนั้นไม่ใช่สิ่งที่จะเข้ามาทำร้ายเราแล้ว ความกลัวก็จะหายไป ดังเช่นที่เรามองเห็นภาพรวมของกระแสเงินและโครงสร้างของเงินของบริษัทได้อย่างเข้าใจ จึงสามารถกำหนดงบประมาณหรือวางเป้าหมายเพื่อบริหารกิจการให้ได้ **“กำไร”** และทำให้วิสัยทัศน์ **“เป็นจริง”** ได้ง่ายขึ้นนั่นเอง

ส่องวิถีพิธีญี่ปุ่น

อนิล พยุงเกียรติคุณ
ฝ่ายสำนักพิมพ์ อ.ล.ท.

สวัสดิ์: ผู้อ่าน TPA Newsทุกท่าน เมื่อวันอาทิตย์ที่ 3 ก.ค.ที่ผ่านมา ใครไปสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นกันมาบ้างเอ่ย... หวังว่าทุกท่านจะได้ผลคะแนนออกมาดี ๆ และสอบผ่านกันนะคะ ไหนๆ ก็ผ่านพ้นช่วงเตรียมตัวสอบอันแสนเหน็ดเหนื่อยยากมาแล้ว ถ้าอย่างนั้นฉบับนี้ขอเปลี่ยนอารมณ์จากแนะนำหนังสือเสริมการเรียนรู้ มาเป็นหนังสือวัฒนธรรมกันบ้างดีกว่า กับหนังสือเล่มนี้ค่ะ “ส่องวิถีพิธีญี่ปุ่น”

คุณฮารุฮิโตะ ทสึชิยะ ซึ่งเป็นผู้เขียน ได้แรงบันดาลใจมาจากตอนที่เขาต้องย้ายจากโตเกียว กลับไปดูแลพ่อแม่ที่แก่ชราที่เกาะซาโตะ จ.นีงาตะ การกลับมาเยือนบ้านเกิดหลังจากไป 37 ปี นั้น ได้ทำให้คุณฮารุฮิโตะเกิดความสับสนงุนงงอยู่ไม่น้อย อย่างเช่นการจัดพิธีศพ ถ้าเป็นที่โตเกียว พิธีการต่างๆ จะเป็นหน้าที่ของบริษัทรับจัดงานศพทั้งหมด แต่ที่เกาะซาโตะนี้ เขาจำเป็นต้องจัดการด้วยตัวเอง ทั้งเตรียมของ และขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน มาช่วยจัดงานให้ถูกต้องตามธรรมเนียม ของนิยายที่ครอบคลุมวันถึง ผู้เขียนได้บันทึกเรื่องราวใหม่ๆ ที่ได้พบเจอนี้ลงในบล็อก และมีเพื่อนบรรณาธิการของเขาสนใจ จึงชักชวนให้เขียนหนังสือที่อธิบายธรรมเนียมญี่ปุ่นให้คนต่างชาติเข้าใจดูบ้าง **เขาจึงเริ่มศึกษาธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี จากหนังสือต่างๆ เพิ่มเติม จนเกิดเป็นหนังสือ “ส่องวิถีพิธีญี่ปุ่น Shikitari” เล่มนี้**

เนื้อหาภายในหนังสือแบ่งเป็น 6 บทใหญ่ ได้แก่ A. เทศกาลประจำปี B. ชีวิต C. พิธีการต่างๆ D. การเข้าสังคม E. เสื้อผ้า อาหาร ที่อยู่อาศัย และ F. อื่นๆ ซึ่งถ้าดูจากชื่อบทแล้ว อาจจะเห็นว่าหนังสือเล่มนี้ไม่น่าจะมีเนื้อหาแตกต่างไปจากเล่มอื่นมากนัก แต่ที่จริงแล้วหนังสือเล่มนี้มีการให้ข้อมูล และรายละเอียดที่ลึกซึ้งในแต่ละเทศกาลหรือพิธีกรรมที่กล่าวถึง เช่น ในบทB ที่กล่าวเกี่ยวกับนั้น ผู้เขียนได้เรียบเรียง “ชีวิต” ที่เขาที่ไป และ

Shikitari ส่องวิถีพิธีญี่ปุ่น

- ผู้เขียน** ฮารุฮิโตะ ทสึชิยะ
- ผู้แปล** ยุวลักษณ์ สิวทองวัฒน์ มุระเซะ
- ราคา** 199 บาท
- หมวด** วัฒนธรรม
- ISBN** 978-974-443-576-7

ธรรมเนียมการปฏิบัติของชาวญี่ปุ่นตั้งแต่เกิดจนแก่เฒ่า ก่อนหน้านี้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นอาจจะรู้จักพิธีเกี่ยวกับชีวิตแค่ พิธีชิชิโกะ-ซัน ที่พาเด็กอายุ 3-5-7 ขวบไปไหว้พระขอพรที่ศาลเจ้า แต่รู้หรือไม่ว่า ก่อนหน้านั้นคนญี่ปุ่นเขามีพิธีกรรมของเด็กทารกมากมาย เช่น พิธีโอะชิชิยะ คือ พิธีการตั้งชื่อหลังจากเด็กเกิดครบ 7 วัน พิธีโอะมิยะไมริ เป็นพิธีที่จะพาเด็กชายอายุครบ 31 วัน และเด็กหญิงอายุครบ 32 วัน ไปสักการะเทพเจ้าท้องถิ่น เหมือนไปรายงานตัวให้เทพเจ้ารู้จัก เพื่อจะได้ปกป้องรักษา หลังจากนั้นเมื่อครบ 100 วัน จะมีพิธีโอะคุโยชิมะ จัดขึ้นด้วยความปรารถนาไม่ให้เกิดออกนอกมือน้ำกินไปตลอดชีวิต ในพิธีจะมีการจัดเตรียมอาหารและวางหินก้อนเล็กๆ เคียงมาด้วย เป็นการถือเคล็ดให้พื้นน้ำนมที่เพิ่งออกมีความแข็งแรงประดุจหิน

ที่เล่ามาข้างต้นนี้เป็นเพียงแค่น้ำจิ้มเท่านั้น ใครอยากรู้ลึกๆละเอียดกว่านี้ ไปหาอ่านต่อได้ในหนังสือ “Shikitari ส่องวิถีพิธีญี่ปุ่น” เองนะจ๊ะ

